

Det findes derimod ikke rimeligt, at de studerende også skal besætte halvdel af pladserne i universiteternes øvrige ledelsesorganer. Regeringen lægger herved vægt på følgende omstændigheder:

a. Paritetisk sammensatte organer, hvor enhver afgørelse forudsætter enighed mellem parterne, vil indebære risiko for, at enighed ikke opnås, og at vigtige afgørelser, der skal træffes, derfor ikke vil blive truffet.

b. De øvrige ledelsesorganer beskæftiger sig ikke alene med undervisningsspørgsmål, men også med spørgsmål som er afgørende for universitetets forskningsvirksomhed, og da de studerende endnu ikke vil have erhvervet videnskabelige kvalifikationer og erfaringer, bør de ikke kunne forhindre, at der træffes beslutninger i sådanne sager. På den anden side bør de gennem repræsentation i de nævnte organer have lejlighed til at fremføre deres synspunkter og deltage i afgørelserne.

c. De studerende tilbringer kun nogle år på universitetet, medens universitetet for det fastansatte personale er den arbejdsplads, hvor de måske skal lægge hele deres livsgerning, og over for hvilken de har en ansættelsesmæssig forpligtelse og et ansvar. Den vitale interesse, medarbejderne derfor har i deres arbejdsplads' udvikling, må berettige dem til at kunne træffe afgørelser uden de studerendes tilslutning.

Som nævnt må de ved universitetet ansatte have en vital interesse i institutionens forhold. Dette gælder også det ikke-videnskabelige personale, som uanset manglende indsigt i videnskabelige og uddannelsesmæssige problemer bør have en formel repræsentation, hvorigennem de kan fremføre deres synspunkter. Det ikke-videnskabelige personale vil først og fremmest have interesse i forholdene ved det institut, hvor de er beskæftigede, medens de sager, som vil komme til behandling i konsistorium og fakultets- eller fagråd, kun i ringe omfang vil angå det heromhandlede personales forhold.

Da det ikke-videnskabelige personale er en meget heterogen gruppe omfattende laboratorietjente og -mestre, kontorpersonale, biblioteksassistenter, laboratorieassistenter m. fl., er det ikke muligt, at opstille en generel regel om dette personales repræsentation i institutrådene ved samtlige institutter, og det vil derfor være rimeligt at overlade til konsistorium at afgøre, hvorledes repræsentationsforholdene skal være ved det enkelte institut.

I tilfælde, hvor det ikke-videnskabelige personale måtte have synspunkter at fremføre, som vedrører hele gruppen, vil det være rimeligt, at repræsentanterne i institutrådene vælger en mindre fælles-

repræsentation, som kan forhandle med universitetets øverste ledelse.

Regeringen kan tilslutte sig, at institutterne skal være de grundlæggende enheder inden for såvel universiteterne som læreanstaltens organisatoriske opbygning. I øjeblikket foregår forskningen inden for institutter, laboratorier og afdelinger af forskellig størrelse og struktur, og en række professorater er end ikke knyttet til sådanne enheder. Gennemførelsen af en ny institutorganisation vil derfor ikke kunne ske med ét slag. De fremtidige institutter bør være så store, at de dels kan danne rammen om et alsidigt forskningsmiljø, dels kan sikre en forsvarlig udnyttelse af det udstyr og apparatur, som moderne forskning benytter, og endelig kan danne et tilstrækkeligt grundlag for beskæftigelse af administrativt og teknisk personale, som kan fritage de videnskabelige medarbejdere for arbejdsopgaver, de ikke er uddannet og ansat til at udføre.

Gennem integrationen af det fastansatte videnskabelige personale, gennem indførelsen af studienavn og gennem dannelsen af institutter, hvor flere professorer vil være knyttet til samme institut, sker der en ændring af professorbegrebets indhold. Den enkelte professor, der opnår sin stilling efter en omhyggelig vurdering af sine videnskabelige kvalifikationer, sammenholdt med det ledige professorats faglige indhold, har hidtil formelt været enebestemmende i spørgsmål om forskning og undervisning inden for sit fag, og professorerne har ved de enkelte universiteter og læreanstalter gennem deres medlemskab af fagråd, fakulteter og konsistorium været enebestemmende om disse institutioners forhold inden for de af de bevilgende myndigheder og undervisningsministeriet lagte rammer.

Også i fremtiden vil professorerne have ret og pligt til at drive forskning og til at virke for deres fags videnskabelige udvikling. De vil i den forbindelse have en særlig forpligtelse til at medvirke ved den del af undervisningen, der direkte sigter på uddannelse af forskere; til at yde forskningsmæssig vejledning og til at medvirke ved bedømmelse af forskning. Professorerne skal endvidere deltage i instituttets og fagets administration og medvirke til at gennemføre undervisningen inden for rammerne af gældende studieplaner. Inden for universitetets ledelsesorganer kan professorerne som valgte medlemmer ved deres erfaring og indsigt i faglige problemer gennem debatterne præge afgørelserne, og endelig kan de gennem deres deltagelse i de under fakultets- eller fagråd nedsatte særlige udvalg, der skal behandle sager om besættelse af